

Stabat Mater

m. gregoriano
arm. Migliavacca
trasc. a.p.

Sta - bat Ma - ter do - lo - ro - sa, ju - xta cru - cem

CVIII

3 4 4 3 4 4 1 3

3

la - cri - mo - sa, dum pen - de - bat Fi - li - us

$\frac{1}{2}$ CIII ② CI

2. Cuius ánimam geméntem,
contristátam et doléntem
pertransívit gládius.

3. O quam tristis et afflícta
fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!

4. Quae maerébat et dolébat,
Pia Mater dum videbat
nati poenas íncliti.

5. Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret
in tanto supplicio?

6. Pro peccátis suae gentis
vidit Jesum in torméntis
et flagéllis sùbditum.

7. Vidit suum dulcem natum
moriéndo desolátum,
dum emísit spíritum.

8. Eia, mater, fons amóris,
me sentíre vim dolóris
fac, ut tecum lúgeam.

9. Fac, ut árdeat cor meum
in amándo Christum Deum,
ut sibi compláceam.

10. Sancta Mater, istud agas,
crucifíxi fige plagas
cordi meo válide.

11. Tui Nati vulneráti,
tam dignáti pro me pati,
poenas mecum dívide.

12. Fac me tecum pie flere,
Crucifixo condolére
donec ego víxero.

13. Iuxta crucem tecum stare,
Et me tibi sociáre
in planctu desídero.

14. Virgo vírginum praeclára,
míhi iam non sis amára,
fac me tecum plángere.

15. Fac, ut portem Christi mortem,
passiónis fac consòrtem
et plagas recólere.

16. Fac me plagis vulnerári,
cruce hac inebriári
et cruòre Fílii.

17. Flammis ne urar succènsus,
per te, Virgo, sim defénsus
in die iudicii.

18. Christe, cum sit hinc exíre,
da per Matrem me veníre
ad palmam victóriæ.

19. Quando corpus moriétur,
fac, ut ánimæ donétur
paradísi glória.